

Danske Slagtermestre

Kommentarer til

L 164 – Forslag til Udbudslov

Danske Slagtermestre havde den 16. april 2015 foretræde for Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg og takker for den positive modtagelse.

Det var en stor glæde for os at opleve den brede forståelse i udvalget for vore bekymringer!

Som nævnt er vi grundlæggende glade for lovforslaget og det bagved liggende EU-direktiv, ikke mindst hensigten om at sikre små og mellemstore virksomheder en rimelig andel af ordrerne til offentlige institutioner gennem delkontrakter. Som det er nu, oplever vi en tendens i modsatgående retning – mod stadigt større brug af totalleverandører.

Som forklaret for udvalget frygter vi imidlertid for, om loven vil komme til at virke efter hensigten. Vi hæfter os herved særligt ved bemærkningerne til § 49 sammenholdt med lovforslagets § 2.

I bemærkningerne til § 49 hedder det bl.a.:

”Ordregiveren har et vidt skøn i forhold til at vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at opdele en kontrakt eller ej. Ordregiverens vide skøn kan ikke tilsidesættes, med mindre ordregiveren har handlet i strid med principperne i § 2.”

§ 2 lyder:

”En ordregiver skal ved offentlige indkøb i henhold til afsnit 2-4 overholde principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og proportionalitet.

Stk. 2. Et offentligt udbud må ikke udformes med det formål at udelukke det fra denne lovs anvendelsesområde eller kunstigt begrænse konkurrencen.”

Men disse formuleringer efterlades de små og mellestore virksomheder, som lovforslaget skal tilgodese, i en meget svag retstilstand, hvis tendensen mod brug af totalleverandører fortsætter – i strid med lovens intentioner.

På denne baggrund blev vi af udvalget opfordret til at fremkomme med **løsningsforslag**. Vi skal i den forbindelse fremføre følgende:

En løsning kunne være, at udbud og/eller ordrer, som *ikke* udbydes/tildeles på delkontrakter, på forhånd skal godkendes, for så vidt dette angår, af en central instans under Folketingets overopsyn. Dette vil betyde

en større sikkerhed end den foreliggende klageadgang, da små og mellemstore virksomheder sjældent har ressourcer til at rejse klagesager og i øvrigt også ofte frygter for konsekvenserne for fremtidige ordremuligheder, hvis de klager over en udbyder. Samtidig vil det sikre lovgiver kontrol med, om loven på dette centrale område virker efter hensigten, uanset om det drejer sig om statslige, regionale eller kommunale udbydere.

Det kunne i denne forbindelse vurderes, om den foreslåede godkendelsesbeføjelse betryggende kan tillægges SKI – Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S (SKI er en indkøbscentral, der blev grundlagt som offentligt ejet aktieselskab i 1994. SKI ejes af staten (55 pct. af aktierne) og Kommunernes Landsforening (45 pct.)) – eller måske snarere af den offentlige myndighed, som fører tilsyn med SKI's virke, om en sådan findes.

I forlængelse af dette forslag kunne det overvejes at stramme formuleringen i § 49, stk. 1, som i lovforslaget lyder:

”En ordregiver kan udbyde særskilte delkontrakter i stedet for at udbyde en samlet kontrakt.”

Denne formulering kunne med fordel ændres til:

”En ordregiver skal, med mindre særlige grunde taler derimod, udbyde særskilte delkontrakter i stedet for at udbyde en samlet kontrakt, jfr. stk. 2.”

(Stk. 2 lyder: *”Udbyder en ordregiver ikke særskilte delkontrakter, skal ordregiveren i udbudsmaterialet oplyse om baggrunden herfor.”*)

Følgelig bør den ovenfor citerede passus i bemærkningerne til § 49 (om det vide skøn) naturligvis udgå – og gerne erstattes af en tydeliggørelse af forpligtelsen.

I det hele taget er det vor opfattelse, at lovens formål om tilgodeseelse af små og mellemstore virksomheders ordreadgang kan sikres bedre, end tilfældet er med lovforslaget, gennem en opstramning af formuleringen af § 49 og de dertil knyttede bemærkninger.